

det Resultat, siden man byggede disse Baner for Statens Regning, da ogsaa at drive dem for Statens Regning. Men jeg skal ikke nægte, at min Forundring, som dengang var temmelig stor, er bleven langt større ved nu at see dette Forslag pludselig falde ned, hvorefter man nu under langt vanskeligere Omstændigheder, end man dengang havde, vil gaae over til en Statsdrift for de selv samme Baner, som man dengang veg tilbage for at drive paa Statens Regning. Og hvilken Art af Statsdrift er det man foreslaaer? Det er ikke en Statsdrift, som man i Forveien har vel forberedt, som man har søgt at organisere og skaffe det fornødne administrative Apparat, noget, som virkelig ikke er uforløst for vedkommende Minister, naar han med nogenlunde Held skulde paatage sig dette Hverv paa en Tid, da der er Adspaltelse mellem Bestyrelsen af Jernbanevæsenet, Postvæsenet og Telegraphvæsenet, og hvor man ikke har givet Regjeringen den mindste Leilighed til at forberede, gjenomtænke og tilbørligen udarbejde de Lovforslag, som maatte behøves, og saa er det tilmed ikke en Statsdrift for bestandigt, men kun en Prøvedrift for 3 Aar. Jeg kan ikke nægte, at dette har forundret mig i høi Maade, og jeg skal tilføie, mine Herrer, at, da jeg er en oprigtig Tilhænger af en virkelig Statsdrift, naar Statsstyrelsen vel forberedt kan tage den i sin Haand, er jeg meget bange for de Erfaringer, man vil kunne udele af de Uheld, som formodentlig vilde følge af den altfor pludselige Overtagelse af denne Drift. Jeg troer, at man vil føle sig meget skuffet i Resultaterne, og man vil da sandsynligviis skrive paa Statsdriftens Regning de mislige Følger og de skuffede Forventninger, som i mine Tanker blot ere Conseqventer af, at man altfor pludselig er springen ind i Noget, som man ikke iforveien har forberedt tilstrækkeligt. Naar jeg kunde tillade mig at nære nogen Skadefryd i denne Sag, og naar jeg var en saadan Tilhænger af den Plan, at lade det sjællandske Jernbaneselskab overtage Driften, at jeg af den Grund vilde føle denne Skadefryd, kunde jeg næsten fristes til at stemme for Loven og ønske, at de Herrer maatte prøve Statsdriften, thi jeg er overbediist om, at de først da ret vilde

komme til at erkende, hvor rigtig den høitærede Ministers Tanke har været, naar han ikke i dette Dieblit er gaaet ind derpaa uden nødvindingen, tvungen dertil ved den lovgivende Magts Udfælselse om Forholdet; men, som Sagen staaer, maa jeg tilstaae, at jeg netop for den Muligheds Skyld, at vi engang i Tiden kunde faae en Statsdrift af alle vore Baner, ogsaa af den Bane, som nu er i det sjællandske Selskabs Haand, meget hellere vilde see, at Driften, efterat denne Lov var forkastet, blev i det nuværende syenskt-jydsk Selskabs Hænder endnu et Aars Tid, eller i hvilket som helst andre Hænder, den imidlertid kunde gaae over. Jeg veed vel, hvilke Betæneligheder der knytte sig til Tanken om, at Driften kunde gaae over i Hænder, som man endnu mindre maatte ønske i Besiddelse deraf end det nuværende Selskab; men de Herrer maa ikke glemme, at man i saa Henseende har et Middel, som altid vil kunne anvendes, nemlig Opsigelse. Man vil sige mig: Ja, men der er ingen synbarlig Fare for Folk ved at kjøbe Actier under Cours, naar hele Faren bestaaer i, at Opsigelsen medfører, at Actierne skulle ubløses til pari. Dette synes rigtigt nok; men mine Herrer, der er ikke nogen Forretningsmand, der vil paatage sig en Forretning af det Omfang og den Betydning, som her er Spørgsmaal om, blot for den uviste Fordeels Skyld, at man maastee ved at have kjøbt dem kan forcere Regjeringen til at bruge sin Opsigelsesret og opkjøbe Actierne til en langt høiere Pris. Jeg troer, at det er langt fordeelsagtigere at løbe de Chancer, som i saa Henseende maatte vise sig, end det er at gaae ind paa en saa uforberedt og umoden Statsdrift som den, der i dette Dieblit foreslaaes. Der haves jo heller ikke for Dieblillet nogen Anledning til med Sikkerhed at antage, at der skulde være Spørgsmaal om, at disse Actier, naar Staten eller det sjællandske Jernbaneselskab ikke kjøbte dem, skulde gaae over i saa meget farlige Hænder; hidtil har der endnu ikke foreligget Noget derom, og en saadan Sag gaaer heller ikke saa hurtigt, at det jo maastee maa være muligt at træffe Foranstaltninger derimod i rette Tid, i alt Fald er der vel ikke saa lang Tid til Nagsdagen atter